

Fundacja Humanitarna Gazy – Trybik w maszynie ludobójstwa Izraela

Polityka Izraela w Gazie – w szczególności działalność punktów dystrybucji pomocy Fundacji Humanitarnej Gazy (GHF) oraz zakaz dostępu do morza z 12 lipca 2025 roku – stanowi systematyczny atak na palestyńskich cywilów i wymaga jednoznacznego potępienia. Działania te naruszają podstawowe zasady międzynarodowego prawa humanitarnego (IHL), uzbrajają pomoc humanitarną i zmuszają zdesperowanych Palestyńczyków do śmiertelnej gry w rosyjską ruletkę na terenach GHF. Zakaz dostępu do morza, wprowadzony w środku lata w nieznosnych warunkach, pozbawia cywilów żywności, pomocy i godności, spychając ich w stronę śmiertelnych punktów dystrybucji pomocy, gdzie grozi im śmierć lub okaleczenie. Skumulowany efekt tych polityk, wraz z wyraźnymi oświadczeniami izraelskich urzędników, ujawnia nie tylko zamiar, ale także skoordynowaną strategię spełniającą prawną definicję ludobójstwa.

Naruszenia prawa międzynarodowego przez Izrael

Postępowanie Izraela w Gazie rażąco narusza międzynarodowe prawo humanitarne i prawa człowieka, jak określono w Konwencjach Genewskich, zwyczajowym prawie międzynarodowym oraz traktatach wielostronnych:

1. Naruszenie zasady rozróżnienia

Poprzez umieszczanie punktów dystrybucji pomocy GHF w obrębie lub w pobliżu stref ewakuacji wojskowej – takich jak punkt kontrolny Netsarim i części Rafah – Izrael ignoruje podstawową zasadę rozróżnienia między cywilami a kombatanami, zapisaną w artykule 48 Protokołu Dodatkowego I do Konwencji Genewskich. Biuro Praw Człowieka ONZ poinformowało o 798 ofiarach śmiertelnych w pobliżu punktów pomocy od końca maja 2025 roku, z czego co najmniej 615 było bezpośrednio związanych z miejscami GHF (Reuters, 11 lipca 2025). Personel IDF rutynowo otwiera ogień do tych tłumów, co potwierdza celowe narażanie cywilów na niebezpieczeństwo.

2. Kara zbiorowa

Blokada Gazy, zastrzona od października 2023 roku i dodatkowo egzekwowana przez zakaz dostępu do morza z 12 lipca 2025 roku, narusza artykuł 33 Czwartej Konwencji Genewskiej, który zakazuje kar zbiorowych. Rybołówstwo od pokoleń stanowi kluczowe źródło pożywienia w Gazie. Zakazując nie tylko połowów, ale także pływania w upalnym letnim skwarze – wśród zniszczonych domów, braku wody i prądu – Izrael nakłada cierpienie na ludność, naruszając swoje prawne obowiązki jako okupant.

3. Arbitralne pozbawienie życia

Zakaz dostępu do morza, egzekwowany rozkazami strzelania na widok do pływaków i rybaków, stanowi wyraźne naruszenie artykułu 6 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (ICCPR), który gwarantuje prawo do życia. W połączeniu ze strzelaninami IDF na terenach pomocy GHF, działania te tworzą wzorzec arbitralnych egzekucji, które zgodnie ze Statutem Rzymskim stanowią zbrodnie przeciwko ludzkości.

4. Uzbrojenie pomocy humanitarnej

GHF, utworzona w ramach wspólnej inicjatywy USA-Izrael na początku 2025 roku i zarządzana z zabezpieczeniem IDF oraz prywatnymi kontraktorami z USA, podważa zasady humanitarne neutralności, bezstronności i niezależności. Oświadczenie Amnesty International z 29 maja 2025 roku potępiło GHF jako „nielegalną i nieludzką”, zauważając, że narusza obowiązek Izraela zapewnienia dobrostanu okupowanej ludności. Zamiast zapewniać bezpieczny dostęp do pomocy, GHF naraża cywilów na śmiertelną przemoc, przekształcając pomoc humanitarną w narzędzie wojny.

Działania te są częścią szerszej strategii mającej na celu „stworzenie warunków życia obliczonych na fizyczne zniszczenie *ludu*”, w bezpośredniej sprzeczności z artykułem II(c) Konwencji o Zapobieganiu i Karaniu Zbrodni Ludobójstwa z 1948 roku.

Intencja ludobójstwa: Słowa za wojną

Prawny próg dla ludobójstwa obejmuje wymóg specyficznej intencji. Izraelscy liderzy polityczni i wojskowi wielokrotnie wyrażali tę intencję w jednoznacznych słowach. Minister Obrony Yoav Gallant określił Palestyńczyków jako „ludzkie zwierzęta”, podczas gdy Minister Dziedzictwa Amichai Eliyahu zaproponował zrzuć bombę atomową na Gazę. Premier Benjamin Netanjahu powołał się na biblijny nakaz „pamiętaj o Amaleku”, historycznie interpretowany jako wezwanie do całkowitej eksterminacji.

Minister Finansów Bezalel Smotrich oświadczył: „Ani jedno ziarno pszenicy nie powinno dotrzeć do Gazy”, a prezydent Isaac Herzog zaprzeczył niewinności cywilów, twierdząc zbiorową winę. Minister Edukacji Yoav Kisch stwierdził wprost: „Trzeba ich wytępić”. Oświadczenia generałów IDF i członków Knesetu odzwierciedlają tę ludobójczą retorykę, z jednym wiceprzewodniczącym wzywającym do „zmielenia Gazy z powierzchni ziemi”, a innym nawołującym do „zrównania Gazy z ziemią bez litości”.

Te oświadczenia nie są aberracjami – odzwierciedlają politykę państwa. Rok po roku Marsz Flagi w Jerozolimie rozbrzmiewa okrzykami „Śmierć Arabom”, podkreślając kulturę eliminacji w sercu państwa izraelskiego. Połączenie dehumanizującego języka z politykami systematycznie niszczącymi życie cywilów ujawnia ludobójczą intencję stojącą za działaniami Izraela w Gazie.

Najkrwawsze dni w punktach dystrybucji pomocy GHF

Punkty dystrybucji pomocy Fundacji Humanitarnej Gazy stały się polami śmierci. Niektóre z najbardziej krwawych dni od końca maja 2025 roku obejmują:

- **3 czerwca 2025:** 102 zabitych, 490 rannych
- **6 czerwca 2025:** 110 zabitych, 583 rannych
- **8 czerwca 2025:** 125 zabitych, 736 rannych
- **10 czerwca 2025:** 163 zabitych, 1 495 rannych
- **11 czerwca 2025:** 223 zabitych, 1 858 rannych
- **12 czerwca 2025:** 245 zabitych, 2 152 rannych

Te incydenty, potwierdzone przez dziennikarzy i personel medyczny, pokazują powtarzający się wzorec celowanego ostrzału cywilów zebranych po pomoc. Rosnąca liczba ofiar śmiertelnych jest bezpośrednim wynikiem celowej militaryzacji przestrzeni humanitarnej.

Załamanie systemu opieki zdrowotnej w Gazie: Szpitale atakowane, leki blokowane

Gdy cywile są okaleczani na terenach GHF i w całej Gazie, nie znajdują schronienia w szpitalach – ponieważ Izrael zbombardował i uszkodził **każdy pojedynczy szpital**. Infrastruktura opieki zdrowotnej w Gazie została systematycznie zaatakowana, zamieniając sale operacyjne w gruzy, niszcząc oddziały intensywnej terapii i zabijając lekarzy, pielęgniarki oraz pacjentów. Światowa Organizacja Zdrowia potępiła te ataki jako zbrodnie wojenne.

Z powodu blokady niezbędne leki, w tym środki znieczulające, przeciwbólowe i antybiotyki, są niedostępne. Lekarze często są zmuszeni do przeprowadzania amputacji, cesarskich cięć i operacji ratujących życie **bez środków uspokajających lub znieczulających**. To okrucieństwo nie jest przypadkowym skutkiem – jest częścią planu. Ranienie cywilów w punktach dystrybucji pomocy, a następnie odmawianie im leczenia, służy szerszemu ludobójczemu celowi Izraela, jakim jest eliminacja populacji Gazy wszelkimi możliwymi sposobami.

Żołnierze z rozkazem strzelania do cywilów: Naruszenia prawa i sumienia

W druzgocącym exposé opublikowanym przez *Haaretz* 27 czerwca 2025 roku wielu izraelskich żołnierzy zeznało, że otrzymali wyraźne rozkazy otwarcia ognia do nieuzbrojonych Palestyńczyków zebranych w punktach dystrybucji pomocy GHF. Te zeznania potwierdzają to, co ocalali i dziennikarze od dawna zgłaszali: cywile spokojnie stojący w kolejce po jedzenie i wodę byli celowo atakowani, a nie przypadkowo uwikłani w ostrzał krzyżowy. Jeden z oficerów opisał scenę jako „pole śmierci” i przyznał, że amunicja ostra była używana nie w samoobronie, lecz do rozpędzania tłumów siłą. Ta polityka wyrachowanego morderstwa narusza zarówno prawo międzynarodowe, jak i etykę wojskową.

Procesy norymberskie, które nastąpiły po okrucieństwach II wojny światowej, ustanowiły precedens, że „wykonywanie rozkazów” nie jest obroną dla zbrodni wojennych. Żołnierze ponoszą osobistą odpowiedzialność za nielegalne postępowanie, zwłaszcza gdy rozkazy są ewidentnie nielegalne. Zasada ta jest zapisana w samym Kodeksie Etycznym IDF, który potwierdza, że izraelscy żołnierze mają nie tylko **prawo**, ale i **obowiązek** odmówić wykonania nielegalnych rozkazów. Strzelanie ostrą amunicją do nieuzbrojonych cywilów – zwłaszcza tych szukających pomocy humanitarnej – nie jest szarą strefą: to zbrodnia wojenna. Żołnierze, którzy wykonali te rozkazy, dowódcy, którzy je wydali, oraz państwo, które umożliwiło tę politykę, muszą zostać pociągnięci do odpowiedzialności. Moralna odpowiedzialność nie może być zlecona na zewnątrz. Ani nie może być pogrzebana pod gruzami ludu pozbawionego jedzenia, wody i godności.

Relacja ofiary: Postrzelony podczas głodu

Chcę podzielić się tutaj osobistą historią mojego bliskiego przyjaciela, młodego mieszkańca Gazy, zaledwie 20-letniego. Stracił całą rodzinę w izraelskim nalocie w 2024 roku. Od tamtej pory żyje sam wśród ruin, szukając pożywienia, błądząc w traumie jak lunatyk. Na początku lipca 2025 roku przez cztery pełne dni nie jadł nic. Jego ręce drżały z głodu; wzrok mu się zamazywał; oddech przychodził z trudem, gdy letni upał płonął nad jego głową. Głód rozdzierał jego ciało. Nie miał wyboru. Szedł – a raczej potykał się – w stronę punktu pomocy GHF w Netsarim. To była jego ostatnia nadzieja.

Kiedy dotarł na miejsce, znalazł się otoczony przez tysiące innych, równie zdesperowanych. Nagle, bez ostrzeżenia, izraelskie siły otworzyły ogień. Kule rozrywały tłum. Został trafiony raz w ramię, potem w plecy. Trzecia kula przebiła mu udo. Czwarta roztrzaskała część kręgosłupa. Upadł na piasek, sparaliżowany, krwawiąc, otoczony krzykami. Nie było karetek. Nie było noszy. Nie było medyków. Tylko surowa odwaga nieznanym – innych Palestyńczyków, którzy odmówili pozostawienia go. Nieśli go pieszo, pod ciągłym zagrożeniem ponownego ostrzału, do najbliższego działającego szpitala. Stracił palec. Może już nigdy nie będzie chodził. Ale przeżył. I po co? Za próbę jedzenia.

Zakaz dostępu do morza zmusza do zależności od GHF

Zakaz dostępu do morza z 12 lipca 2025 roku wyeliminował ostatnie niezależne źródło pożywienia w Gazie. Kryminalizując rybołówstwo i pływanie pod groźbą śmierci, Izrael pozbawił Palestyńczyków sprawczości i zepchnął ich w stronę jedynej pozostałej opcji: punktów GHF. Lekarze Bez Granic poinformowali, że zakaz, wprowadzony podczas nieznosnego lata z niewielką ilością cienia lub wody, pogorszył odwodnienie, niedożywienie i desperację (MSF, lipiec 2025). Ta polityka kieruje Palestyńczyków w śmiertelne pułapki pomocy – odmawiając im ratujących życie alternatyw, jednocześnie tworząc strefy śmierci.

GHF jako trybik w maszynie ludobójstwa Izraela

Fundacja Humanitarna Gazy nie jest neutralnym dostawcą pomocy – to trybik w maszynie ludobójstwa. Jej struktura zapewnia, że cywile są narażeni na maksymalne

niebezpieczeństwo pod pretekstem pomocy. Zakaz dostępu do morza, militaryzacja pomocy i systematyczne atakowanie punktów dystrybucji tworzą spójną strategię: zniszczenie cywilnej populacji Gazy w całości lub w części.

Liczba ofiar ONZ wynosząca 798 w punktach pomocy, rosnąca z każdym dniem, jest równoważona przez dziesiątki tysięcy rannych, strauumatyzowanych i przesiedlonych. Operacje GHF – prowadzone pod nadzorem IDF i przy wsparciu USA – czynią ją współwinną zbrodni przeciwko ludzkości. Umożliwia ludobójstwo ukryte pod humanitarnym językiem.

Wniosek

Działania Izraela w Gazie – poprzez GHF, zakaz dostępu do morza, całkowitą blokadę i systematyczne niszczenie systemu opieki zdrowotnej w Gazie – są nie tylko moralnie naganne, ale także prawnie nieobronne. Te polityki naruszają prawo międzynarodowe, normy humanitarne i podstawowe zasady ludzkiej godności. Fundacja Humanitarna Gazy, zamiast zapewniać pomoc, funkcjonuje jako mechanizm eksterminacji. Zakaz dostępu do morza z 12 lipca zmusza cywilów do wyboru między głodem a niemal pewną śmiercią w zmilitaryzowanych punktach pomocy. Zniszczenie szpitali i wstrzymywanie leków potęguje cierpienie.

Świat musi działać. GHF musi zostać rozwiązana. Zakaz dostępu do morza musi zostać zniesiony. Szpitale w Gazie muszą zostać odbudowane i zaopatrzone. A Izrael musi zostać pociągnięty do odpowiedzialności za swoją ludobójczą kampanię. Nic mniej niż przetrwanie narodu – i wiarygodność prawa międzynarodowego – nie jest stawką.